

מוסיקה

המוציא לאור של בטהובן לחץ עליו לחבר סיום שונה ליצירה כשהוא מבטיח לו להרפס את הפוגה הגדולה כיצירה נפרדת. כך היה.

לחברה, ארטוריה, הגיעו בקשות לגינסת שני פסנתרים ליצירה. בטהובן ביקש מהפסנתרן אנטון האלם לבצע את המשימה הפשוטה הזו. אחרי שברק את תוצאות עבודתו, תיקן ולמעשה כתב המלחין הכול מהתחלה, כועס. אופי היצירה קשוח ואגרסיבי, אך כדאי להתאמץ ולהכירה.

היצירות הנ"ל יצאו עתה על גבי תקליט מיספר 79061, חברת נונסאץ, קלטה דיגיטלית. כותרתו שלוש יצירות מופת מוליפונית.

אסירי תודה. הפסנתרן פול ג'ייקובס נולד בניו יורק והיה בוגר בית הספר למוסיקה גוליארד. מאוחר יותר עבר לאירופה והפך חלק מנוף המוסיקה המודרנית. עם שובו לארצות הברית, הפך פסנתרן ונגן צ'מבלו רישמי של התיאטרון הפילהרמונית של ניו יורק. בנוסף לכך, המשיך בהופעות סולו רבות. מיומנותו בפרטואר המוסיקלי, קלאסי ומודרני כאחד, היתה מרשימה. כמורה ידוע, מרצה וכותב בעל ידע, סיפק את רוב רשימות ההסבר להקלטותיו. אלה כוללות אטיורים לפסנתר מאת בארטוק, מסיאן, סטרווינסקי ובוסוני / סונטה לפסנתר

זרקול נפש הומייה, פנימה

לנורית גלרון יש קול מצויין. היא יודעת לשיר והיא יודעת זאת: כך שהיא שרה עוד יותר טוב. בימים אלה יצאה בתוכנית חדשה, מלוויים אותה רפי קדישזון בפסנתר ויואל לרנר בגיטרה ושירה. תקליטה החדש של גלרון נקרא נגיעה אחת רכה. מתוכו ומתוך תוכניתה החדשה אתם יכולים לשמוע את אחד השירים הנפלאים של השנים הישראליות האחרונות. המוסיקה והעיבוד של יוני רכטר, המילים הנפלאות הן של יהושע סובול. הוא נקרא השיר על הארץ:

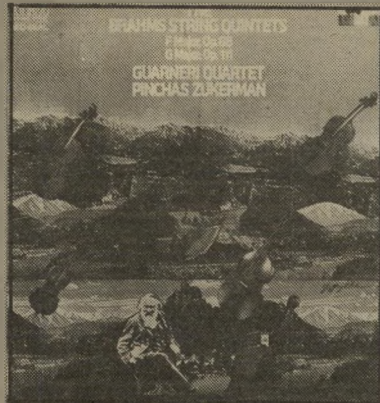
בואו נשיר את השיר המטורף של הארץ / בואו נשיר את השיר הצהוב של החול / יחפנים מתהלכים לאורכה ולרוחבה של הארץ / ועושים איתה אהבה, אנשים פורקי עול //

איפה הארץ ההיא שקראו לה קטנטנות / איפה אותה אהבה מגוללת בחול / אנרכיסטים הולכים כדרכים, לעורם רק כותנות / וכוערת אש בראשם ששורפת הכל //

תנו לי מילים עזובות, מנגינה נשכחת / להוציא מבין הקוצים קרעים של ילדות / תנו לי לשיר את השיר החולה, הקורח / מאוהב וזרוק אמיתי בלי זהות וזכויות / תנו לי לחזור בדרכים

תקליטים

זה לא פיקניה



דומה כי כל המשבצות נפלו למקומן. את הלחנת היצירות השלים ברהמס במהירות, בשתי חופשות-קיצ נעזר בכאר אישל. היצר שבע מהן נחת, והקהל קיבל אותן מייד בתמימות. ההקלטה הדיגיטלית שומרת על נקיזנה, גם בהטבעה המקומית.

יוהאנס ברהמס — חמישיית המיתרים בכיבוץ רביעיית גווארנרי ופינחס צוקרמן בזיולה — איסטרניקס ברהמס (1833—1897) היה פסנתרן מצויין. היתה לו בעיה בכתיבה לכלי-מיתר. הוא כתב בביטחון רב שלישיית פסנתר בגיל 21 ועוד שלוש יצירות קאמריות בהשתתפות פסנתר עד גיל 31. עם המרים של רביעיית מיתרים הוא נתקל בקשיים, והודה כי כתב 20 יצירות, עד שפירסם את הראשונה.

לצר שלוש הרביעיות ושתי השישיות, אשר הספיק להשלים לשביעות רצונו, העמיד ברהמס גם שתי חמישיות. אין זה ההרכב המקובל של שני צ'לים, ויולה ושני כינורות. אלה צ'לו, שתי ויולות ושני כנורות. השתיים נכתבו ב-1882 ו-1890, כאשר ברהמס היה בשיא כוחו. אחרי שהעדיף את הוויולה ככלי החמישי,

אשר חולף, חולף כעננים



להקת קינג קרימסון — שלישיית צמד מרשלם — סונוקל

חברי הרכב ותיק זה הם ארדיאן בלו בשירה וגיטרה, רוביט פריץ בגיטרה, טוני לויץ בבאס, סינטיסייזר וקולות רקע, וביל ברופורד בתופים אקוסטי ואלקטרוני. זה צוות נגני ענק מנוסים ומעניינים, עצמאיים ומשתפרים-עולה כאחד. לויץ ניגן בעבר לצד פיטר גבריאל, ג'ואן ארמטריירינג וג'ון לנון; ארדיאן בלו השתתף במר שיברון-לב, תקליטה החדש של לורי אנדרסון המצויינת. על תקליט זה — בפעם הבאה.

הזמנה פתוחה



עופרה חזה — בית חם — חד ארצי

אמנות טפלות, אמנות שוא, אמנות שיקריות — עופרה חזה שרה, כנא עוזר לי להביט קדימה / בלי לככות על החולף / ולראות מה עוד עולה כאופק / בלי לחוש כאב בגופי. כלי קשר לבתולין — אני לא מאמין לה. עופרה חזה שרה. יד ביד לאהובים / אין תיקוה לבחורים / יד ביד לחיילים / אל הבית שוב חוזרים / יד ביד לנרכאים / עצובי מבט תהים / אל האור שבמזרמים... קשר ללבנון ולרת — אני לא מאמין לה. זה לגבי המילים וכנות השירה.

כל התמלילים, אגב, הם של בצלאל אלוני. ידוע לכולם שעופרה חזה לפחות מנסה לכתוב, כאחד העיתונים הדימיים, אני מזמין אותה

אשתו של האשה



ברוזה — ברזזה — סירבאס

ברוזה, כפרק ב', ללא העמדת פנים, של האשה שאיתי, שומר על אותה רמה של פרק א'. רויד ברוזה, בקולו המרשים, לובש כיגרי מחול לצד המפיק לואי להב, החוגג בעיכורים לצד רמי לויץ, אם אהבתם את הרכות והמתקנת שקיבלתם בפעם הקודמת, זהו ניסיון לשיחזור מקומע מרזייק. בומן הקלטות האשה שאיתי כבר ידע לואי להב מה הוא מבשל, ואימרים כי הסתובב באולפן-הקלטות כשהוא ממלמל, מאה אלף! כוננתו היתה למיספר העותקים אשר יימכרו מהאלבום.

מקוים כי גם הפעם ההצלחה תהיה דומה. זו פריעת שטר-חוב מצלחת: לחברת התקליטים, לחשבונות הבנק ולשאיפה הישנה לבצע שירי ספר. מאור אהבי את ברזזה הרקיסט, בסלף.



זמרת גלרון שירים נפלאים מילים נפלאות

ופנטזיות לילה מאת אליוט קארטר / שירים ודואו לכינור ופסנתר מאת מוריס ראול / אלבום פורטרטים מאת ת'ומסון והקלטות רבות אחרות. על תקליטו האחרון רשמה חברת התקליטים: עם פטירתו של פול ג'ייקובס, העולם המוסיקלי איבד את אחד מאמניו האהובים ביותר. תרומתו למוסיקה לא ירדה גבול. פול התייחס להקלטותיו כאל המורשת שלו; אנו, בנונסאץ, אסירי תודה על כי מורשת זו הופקדה בידינו...

אוזן אחרת זו הפינה, מה השארה?

דורון אייל ודויד גאוראי הם צמד חדש הנקרא צוזמן. הם לא הראשונים אשר גילו את היתרונות בעבודת-יצמד אינטימית בעזרת מיכשור מוסיקלי אלקטרוני. רבות מלהקות הגל החדש הבריטי, בתחילת דרכן, השתמשו במכשירים דומים. הם הופיעו עם טייפים על הבימה במקום מתופף וכלים אחרים. כך השתמשו בחומר המוקלט על הסרטים לליווי נגינה ושירה חיה.

עיקרון זה אימצו צוזמן. הווג, יוצאי הלהקות כרומזום והיחידה לטיפול נמרץ. הקליטו את השירים באולפנו הפרטי של רונן בן-יטל, חבר להקת ז'אן קונפליקט. כל הכיוון הזה, של הקלטות באולפן חברים ועבודה בוגרות, או לבד, מצויין כעיקרון. הצמד יופיע כמה פעמים בארץ, כמה שירצו לראות אותם, ואז יסעו לשהות ולנסות להצליח בארצות-הברית. נאחל להם את כל ההצלחה האפשרית עם החומר החדש שלהם.

החולות אהבה לירח / שוב לחזור ללכת יחף על שיברי זכוכית. האוינו לשיר הזה מאה פעמים וכווננו עצמכם לעתיד. ואז, כמו שאומרים בהדרכת שחקן לאיזו רמות שעליו לגלם, "לכו עם זה".

צילימודרניים מורשת האמן

הקלטותיו האחרונות של הפסנתרן האמריקני, פול ג'ייקובס, הגיעו אלי רק כעת. זו סיבה בהחלט מספקת לאזכר את המוסיקאי המצויין הזה, אשר נפטר לפני כחצי שנה. ההקלטות הן יחד עם הפסנתרנית אורסולה אופנס, וכוללות שלושה קטעים לשני פסנתרים: פנטסיה קונטר-פונקטית מאת פדריקו בוסוני (1866—1924), אשר נכתבה על פי קטע מפוגה בארבעה קולות של באך. זו האחרונה באמנות הפוגה, אשר באך לא השלים מעולם; היצירה השניה היא עיבוד לשני פסנתרים של פנטסיה לשעון מוסיקלי מאת מוצרט (1756—1917). זו יצירה אשר כתב מוצרט לאורגן מכאני, מין צעצוע בן זמנו.

לקינוח מפואר זוכים בפוגה הגדולה (גרסה פוגה) אופוס 134 מאת לודוויג ואן-בטהובן (1770—1827). זו נכתבה כמקור לרביעיית מיתרים ואמורה היתה להוות את הפרק האחרון של רביעיית-המיתרים בסי במול, אופוס 130. עם ביצוע הבכורה של הרביעייה, איש מהקהל ומהמבקרים לא הצליח להבין את הפרק הזה.

המדור מעניק לתקליטים המישה ציונים, לפי הדירה הבא: תו אחד — רע; שני תווים — הלש; שלושה תווים — בכה; ארבעה תווים — טוב; חמישה תווים — מצויין.